

SLOVENKA

GLASILO SLOVENSKEGA ŽENSTVA

Zvezek 22.

V Trstu, 6. novembra 1899.

Letnik III.

Kristina.

Oh, v hišici beli tam, tam za vodó
Pred meseci sem inštruiral;
Nalogo je delal moj fantič — a jaz
Sem se skozi okno oziral.

Nasproti Kristina — to nežno dekle —
Imela je okno odprto,
A v roko predrobno, kot angeljček sam,
Imela je glavo podprto.

In gledala mene je, gledal sem njo,
Pa se mi je sladko smejala;
In skoro, in skoro — a kaj je zato —
Mi glavo je ona zmešala...

Pa to je pred meseci bilo nekđaj...
A zdaj za vodó se sprehajam,
Spominjam nekđanjih se časov in rad
Pred hišico belo postajam.

Pa vidim Kristino — to nežno deklé —
Ki okence ima odprto,
A z roko predrobno kot angeljček sam
To glavico ima podprto...

Še vedno kot nekđaj to nežno deklé
Se ven skozi okno ozira —
Pa kaj bi se ne, oh saj drugi študent
Spet v hišici tam inštruirava.

B. Potočan.

Ah ljubica...

Ah ljubica, kako ljubko
lasje obkrožajo
obraz tvoj ljubljeni, kako
poljubljajo ga, božajo.

Ah ljubica, dovoli, da
tvoj angeljski obraz
kot tvoji lasci svobodno
poljubljam, božam jaz...

Vasilij Vasiljevič.